

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Товариство з обмеженою відповідальністю „ТІБЕРІУС ПЛЮС“ в особі директора Товариства Старостіна Антона Павловича звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам другій, третій статті 57, частині першій статті 58 Конституції України припис другого речення абзацу першого частини третьої статті 5 Закону України „Про санкції“ від 14 серпня 2014 року № 1644–VII, яким визначено:

*„Рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій щодо окремих іноземних юридичних осіб, юридичних осіб, які знаходяться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, суден, повітряних суден, а також суб'єктів, які здійснюють терористичну діяльність (персональні санкції), передбачених пунктами 1, 2-21, 23-25 частини першої статті 4 цього Закону, приймається Радою національної безпеки та оборони України та вводиться в дію указом Президента України. **Відповідне рішення набирає чинності з моменту видання указу Президента України і є обов'язковим до виконання**“.*

Товариство вважає, що оспорюваний припис, яким передбачено набрання чинності рішенням РНБО про застосування санкцій саме з моменту *видання* (а не офіційного оприлюднення) указу Президента України, яким це рішення РНБО введено в дію, порушує гарантоване Конституцією України „право на обізнаність особи про власні права та обов'язки“, а також „право на незворотність дії в часі нормативно-правових актів“.